

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעתק צפת תרפ"א
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק
וב' מנחת מנחם
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

יז
חשוון

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראית י"ז
י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק
וב' מנחת מנחם
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמֹּד. בְּדֵי שִׁבְיָאֲנִי הַפְּלִמֹד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה. וְלִידֵי מְדוּת וְשָׂרֹת. וְלִידֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
נִבְרַחֲנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיהָ בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתְנַתְּדִים יֵאֱהַדוֹנָה"י
עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלוֹ וְהַחִימוּ בְּיַחְדָּא שְׁלָיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

אמות או לצדדיו או יצא מבית הכנסת ויגמור תפלתו.
הגה: ויותר טוב לילך למקום אחר ולא לשתוק שמא ישהה
כדי לגמור את כולה ויצטרך לחזור לראש (גיט יוסף גסס רוקם
סימן רכ"ד ועיין לעיל סימן ע"ט):

סימן צא – שיאזור מתניו ויכסה ראשו בשעת תפלה. ובו ו' סעיפים

- א. היתה טלית חגורה על מתניו לכסותו ממתניו ולמטה אסור להתפלל עד שיכסה לבו ואם לא כסה את לבו או שנאנס ואין לו במה יתכסה הואיל וכסה ערותו והתפלל יצא:
- ב. צריך לאזור אזור בשעת התפלה אפילו יש לו אבנט שאין לבו רואה את הערוה משום הכון אבל שאר ברכות מותר לברך בלא חגורה מאחר שיש לו מכנסיים. הגה: ואין לבו רואה את הערוה (ר"ן פרק קמא דשנת והלא"ש פרק הוואה והגהות מיימוני פרק ה' מהלכות תפלה):
- ג. יש אומרים שאסור להוציא אזכרה מפיו בראש מגולה ויש אומרים שיש למחות שלא ליכנס בבית הכנסת בגלוי הראש:
- ד. כובעים (קאפיל"ה בלע"ז) הקלועים מקש חשיבא כסוי אבל הנחת יד על הראש לא חשיבא כסוי ואם אחר מניח ידו על ראשו של זה משמע דחשיבא כסוי:
- ה. לא יעמוד באפונדתו (טאסק"ה בלע"ז) ולא בראש מגולה ולא ברגלים מגולים אם דרך אנשי המקום שלא יעמדו לפני הגדולים אלא בבתי רגלים:
- ו. דרך החכמים ותלמידיהם שלא יתפללו אלא כשהם עטופים. הגה: ובעת זעם יש לחבק הידים בשעת התפלה כעבדא קמיה מאריה ובעת שלום יש להתקשט בבגדים נאים ולהתפלל (טור):

המשך סימן צ – מקום הראוי להתפלל עם הצבור, ודין ההולך בדרך

- כא. צריך שלא יהא דבר חוצץ בינו ובין הקיר ודבר קבוע כגון ארון ותיבה אינם חוצצים (ולא חשיב מחיצה רק בדבר גדול שגבהו י' ורחבו ד' אבל דבר קטן לא חשיב הפסק) (אזולתה ואורחות חיים גסס הרא"ש ד). וכן בעלי חיים אינם חוצצים אפילו אדם אינו חוצץ. הגה: ולי נראה דבעלי חיים חוצצים ואדם אינו חוצץ וכן נראה סברת הפוסקים ואפשר דנפל טעות בספרים:
- כב. ויש מי שאומר שיש ליוזר מלהתפלל אחורי שום אדם וטוב לחוש לדבריו:
- כג. הבגדים המצויירים אף על פי שאינם בולטות אין נכון להתפלל כנגדם ואם יקרה לו להתפלל כנגד בגד או כותל מצויר יעלים עיניו. הגה: ולכן אסור גם כן לצייר ציורים בספרים שמתפללין בהם שלא תתבטל הכוונה (מלכי יש פרק כל הללמיס). אבל בגדים שמצויר עליהם דברי תפלות אפילו לישוב עליהם בבית הכנסת אסור (משנת הרא"ש סימן ז' כלל ה'):
- כד. לא יתפלל בצד רבו ולא אחורי רבו ולא לפניו (יש אומרים דכל זה לא מיירי אלא להתפלל ביחיד אבל בצבור אם כך הוא סדר ישיבתו אין לחוש אם מתפלל לפניו או אחריו) (גיט יוסף גסס מהר"א ואוהל מועד) (ואף על פי שטוב להחמיר המנהג להקל). אם הרחיק ד' אמות מותר. (ועיין ביורה דעה סימן רמ"ב סעיף ט"ז):
- כה. תלמיד חבר מותר להתפלל אחורי רבו:
- כו. כל מקום שאין קורין בו קריאת שמע אין מתפללים בו וכשם שמרחיקים מצואה ומי רגלים וריח רע ומן המת ומראיית הערוה לקריאת שמע כך מרחיקים לתפלה:
- כז. היה עומד בתפלה והשתין תינוק בבית הכנסת ישתוק עד שיביאו מים להטיל על המי רגלים או יהלך לפניו ד'

סִיבְרָנוּ אֵת סֵדֶר הַשְּׁוֹלְחָן עֲרוּף אֹרְחַי חַיִּים לְשָׁנָה – עֲמוּד אֶחָד לַיּוֹם. וּבְסֵדֶר הַזֶּה יִגְמור כָּל אֹרְחַי חַיִּים שָׁנָה בְּשָׁנָה. וּבְזֶה יִתְמַלֵּא דִי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יִחַסר לוֹ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". גָּא לְפָרְסֵם לְכָל הַיְדִידִים וּבְפִתֵי בְּנֵי סִיּוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת לְבָבוֹת אֵת הַרְבִּיּוֹת לְעִילוֹי נְשִׁמַּת הַקְּרוֹבִים. וְזֶה יִהְיֶה זְכוּת הַיּוֹתֵר גָּדוֹל. וְכָל הַמְזַבֵּחַ אֵת הַרְבִּיּוֹת זֻכָּה לְבָנִים צְדִיקִים.